

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/438 - 0/2019
Érkezett:	2019 MARCH 13.
Melléklet:	1 7 db
Kezelőiroda:	[Signature]

GREMSPERGER ÜGYVÉDI IRODA

képviselésében eljár:

dr. Gremesperger Gábor irodavezető ügyvéd, a Budapesti Ügyvédi Kamara tagja
 kamarai azonosítószám: 11355
 Székhelye: 1037 Budapest, Budai Nagy Antal u. 3. I/3.
 Telefon/fax: 36-1-320-5519/36-1-239-1855
 E-mail címe: gabor_gremesperger@gbk.hu

Hiv.sz: 3. P. 91.801/2017

Alkotmánybíróságnak

((Pesti Központi Kerületi Bíróság útján))

1055 Budapest

Markó u. 25.

Mélyen Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Indítvány

I) A mellékelten (I/1. alatt) csatolt ügyvédi meghatalmazás alapján [redacted] **indítványozó** képviselésében eljárva

a **Gremesperger Ügyvédi Iroda** nevében [(1037 Budapest, Budai Nagy Antal u. 37. I/3.) eljáró ügyvéd dr. Gremesperger Gábor irodavezető ügyvéd] a törvényes határidőben - az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. §-a alapján -

alkotmányjogi panasz indítványt

terjeszték elő az [redacted] alperes ellen a **Pesti Központi Kerületi Bíróság 3. P. 91.801/2017/10. sorszámú - keresetet elutasító - ítélete (I/2 irat)** ellen - a felperes által előterjesztett fellebbezés alapján eljáró **Fővárosi Törvényszék 48. Pf. 634.296/2018/5. sorszámú jogerős ítélete (I/3 irat)** ellen.

Indítványozó kéri, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság a **Fővárosi Törvényszék 48. Pf. 634.296/2018/5. sorszámú bírói határozat Alaptörvény-ellenességét** az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés b) pontja alapján - az Abtv. 27.§ alapján indítványozott eljárásban **szíveskedjék megállapítani, és az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján a Fővárosi Törvényszék 48. Pf. 634.296/2018/5. sorszámú jogerős ítéletét megsemmisíteni szíveskedjék**, mivel a Fővárosi Törvényszék 48. Pf. 634.296/2018/5. sorszámú ítélet sérti az alperes indítványozónak

- az Alaptörvény I. cikkében foglalt, az állami szervek által a polgárok alapjogvédelme biztosításához való jogát;
- a Alaptörvény II. cikkben foglalt emberi méltósághoz való jogát;

- az Alaptörvény XIII. cikkében védett tulajdonhoz való jogát;
- az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített, a tisztességes és pártatlan bírósági eljáráshoz és a (7) bekezdésében foglalt érdemi és hatékony jogorvoslatához való jogát.

Indítványozó alperes kéri, hogy **Tisztelt Pesti Központi Kerületi Bíróság az Abtv. 53.§ (4) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasz elbírálásáig a jogerős határozatban foglalt döntés végrehajtását felfüggeszteni szíveskedjék.**

Indítványozó a fenti a bírói határozat megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt az alábbiakkal indokolja:

I. A pertörténet, a tényállás ismertetése, jogorvoslat kimerítése

A) Az I. fokú eljárás és a Pesti Központi Kerületi Bíróság 3. P. 91.801/2017/10. sorszámu ítélete

I. A felperes keresete

1) A felperes a **2017. december 20-án kelt (elektronikus úton benyújtott)** keresetében kérte, a **2002. április 17-én kelt, a 107.00472. engedélyezési számon és 43037822649100 hitel-számlaszámon** keletkezett, a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] **hitelkártya kibocsátással egybekötött áruvásárlási kölcsön-szerződésből eredő tartozás** fejében az alperest kötelezni

- 60.074,- Ft tőke,
 - 16.020,- Ft engedményezett díjhátralék
 - 130.785,- Ft lejárt, de meg nem fizetett ügyleti kamat;
 - a tőke összege (60.074,- Ft) után a szerződés felmondásának napjától (**2010. augusztus 23-tól**) a kifizetés napjáig járó (évi) 35 % késedelmi kamat;
 - 75.224,- Ft perköltség
- megfizetésére.

Felperes a perköltség 75.224,- Ft összegét az alábbi tételekből tekintette fennállónak:

- 18.022,- Ft FMH eljárási díj,
- 15.018,- Ft FMH jogtanácsosi díj,
- 18.021,- Ft peres illeték,
- 15.018,- Ft peres eljárás jogtanácsosi díj,
- 1.795,- Ft levelezési hirdetmény a [REDACTED]

Felperes a 2018. február 21-én kelt előkészítő iratában a keresetét 600.724,- Ft tőke összegre módosította, valamint 16.020,- Ft engedményezett díjhátralék, 130.785,- Ft lejárt, de meg nem fizetett ügyleti kamat, 25.075,- Ft lejárt, de meg nem fizetett késedelmi kamat, valamint a tőke összeg után a szerződés felmondásának napjától a kifizetés napjáig 35 % késedelmi kamat, továbbá 75.224,- Ft perköltség megfizetésére kérte alperest kötelezni.

2) Felperes állítása szerint a [REDACTED] [REDACTED] (a továbbiakban: Bank) az alperes részére 99.990,- Ft kölcsönösszeget folyósított 34 hónapi futamidőre, valamint az [REDACTED] hitelkártya révén 100.000,- Ft hitelkeretet tartott fenn alperes rendelkezésére.

Mivel a Bank felszólítása ellenére az alperes a fizetési kötelezettségét nem teljesítette, ezért a Bank a Ptk. 525. § (1) bekezdésének e) pontja, valamint az ÁSZF 9.9. pontja alapján 2010. augusztus 23. napján azonnali hatállyal felmondta a perbeli szerződést. A levélpostai küldeményt az alperes vette át 2010. augusztus 28. napján.

Felperes keresete szerint a követelést a Bank a 2012. szeptember 28. napján a [REDACTED] [REDACTED] -re engedményezte (továbbiakban DBF).

A [REDACTED] a 2014. szeptembere 29. napján kelt engedményezési szerződéssel 2014. szeptember 30. napi hatállyal a felperesre engedményezte tovább a követelést, a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.)6:193.§-a alapján.

II. Alperes ellenkérelme

3) Alperes a 2018. március 26-án napján kelt ellenkérelmében hivatkozott arra, hogy álláspontja szerint a **felperes keresete** – az alperesnek a fizetési meghagyás elleni ellentmondását követően - **nem felel meg a Pp. 318.§ (1) bekezdés a) pontjában foglalt követelményeknek, mivel a felperes nem teljesítette tényállás-előadási és bizonyíték előterjesztési kötelezettségét.**

A keresetlevélből nem állapítható meg, hogy a felperes követelése milyen számítási metodika alapján adja ki a követelésként megjelölt főkövetelést, a kamatokat és költségeket. A keresetlevél F/1-F/27. mellékletei tekintetében a felperesnek a tényállás-előadásában hivatkozni kellett volna, hogy ezen iratok tartalmából mely rendelkezésekre utal, illetve milyen tartalommal kívánja ezeket a bizonyítékot felhasználni, s mely tények bizonyítására.

Ezért elsődlegesen alperes a Pp. 318.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a per megszüntetését kérte.

A Pp. a fizetési meghagyásos eljárásból keletkezett per esetében [Pp. 315. § (1) bekezdés] nem zárja ki (sőt kötelezővé teszi) ki a **Pp. 318.§ (1) bekezdés a) pontjának alkalmazhatóságát** (a bíróság a pert megszünteti és nem megszüntetheti!) abban az esetben sem, ha a tárgyalást kitűzte; erre akár a tárgyaláson is sor kerülhet.

4) Másodlagosan érdemben felperes hivatkozott a kereset alaptalanságára, így a kereset elutasítását és felperesnek a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján perköltségben való marasztalását kérte, az alábbi indokok alapján.

a) A felperes a kölcsön visszafizetési igényként a **2002. április 17. napján kelt [REDACTED] hitelkártya-kibocsátással egybekötött áruvásárlási kölcsönből** eredően 2017-ben fizetési meghagyásos eljárás útján érvényesített, fennálló 60.074,- Ft tőke tekintetében érvényesítési igényt. Mivel felperes keresetlevelében **közölt előadásából nem állapítható meg, hogy ez a követelés mikor keletkezett és mikortól állt fenn, a követelés elévült**, amelyre tekintettel az igény bírósági úton - a régi Ptk. 324. § (1) bekezdése értelmében - nem érvényesíthető.

b) Alperesnek az engedményezések szabályszerűségéről [a [redacted] [redacted] a felperesre történő átruházásáról] - **nincs tudomása.**

Az Alperes postai úton a Banktól 2010 augusztus 28-án vette át a 2010. augusztus 23-án kelt levélben a [redacted] [redacted] azonnali hatályú felmondását.

A Bank és a DBF között 2012. szeptember 28-án kelt engedményező szerződésből **sem állapítható meg, hogy az alperessel szembeni követelés joghatályos engedményezésére sor került-e, mivel a mellékletek a perben nem kerültek becsatolásra.**

A felperes megbízásából a [redacted] mint megbízott által a 2014. október 21-én kelt, alperesnek írt levél (amely a keresetlevél elektronikus tartalma miatt nem állapítható meg, hogy az aláírásra került-e a megbízott [redacted] részéről) tájékoztatta alperest, hogy az 1.645.623,- Ft teljes követelését a [redacted]-re engedményezte 2014. szeptember 30-án, **azonban a [redacted] mint függő ügynök kezeli a követelést 2014. október 1-től december 31-ig.** A levélben nincs utalás arra, hogy meghatalmazás csatolására került volna sor a levélhez a felperes részéről a DBF részére. A levélhez mellékletként szánták a az „adósoknak szóló értesítő” levelet, amely 2014. szeptember 30-án kelt. Ebben – a [redacted] és a felperes által aláírt levélben - a [redacted], mint a követelés jogosultja mint engedményező és a felperes mint engedményes „*között a Követelés tekintetében egy újabb engedményezési szerződés jött létre, amely 2014.szeptember 30-án lépett hatályba.*”

A [redacted] erre vonatkozó levele az alperes címéről 2012. október 18. napján és 2013. február 20-án állítása szerint „nem kereste” jelzéssel érkeztek vissza. **A csatolt levél azonban a szabályos postai kézbesítést nem támasztja alá, mivel a visszaérkezett, és a perben elektronikus lenyomatként közölt küldeményen a „nem kereste” jelzésre utalás nincs feltüntetve.**

A 2014. október 1-jén kelt - a [redacted] és a felperes között aláírt - „Nyilatkozat engedményezésről” okiratnak a melléklete a perben felperes részéről **nem került csatolásra**, így ennek hiányában nem lehet megállapítani, hogy az engedményező és engedményes felek közötti jogviszonyt létrehozta-e.

A 2014. szeptember 29-én kelt (tartalmilag hiányos és szövegrészek törlésével csatolt) megállapodás pedig **a mellékletek csatolása hiányában nem tartalmazza az alperesre vonatkozó engedményezést.**

Alperes szerint ezenkívül szükséges a **2014. szeptember 29-én kelt engedményezési szerződés csatolása, mivel annak tartalma alapján lehet megállapítani, 6:193.§-ában foglalt törvényi rendelkezések alapján az engedményezés létrejött-e.**

A keresetlevél szerint ugyanis az *engedményezésre a Ptk. 6:193.§-a alapján került sor.*

A fentiekre tekintettel az engedményezések szabályszerű közlésének alperes részére való megtörténtét az alperes vitatja.

c) A „Hitelkártya kibocsátással egybekötött áruvásárlási-kölcsönszerződés” az **F/6-F/8 iratok között nem lelhető fel.**

Sajnálatos módon a felperes „F” megjelölése nem a keresetlevélben hivatkozott dokumentumokat követően került feltüntetésre, másrészt az elektronikus aláírással megküldött iratokon levő jelzés mivel nem látható, így nem azonosítható be a hivatkozott irat.

A keresetlevél mellékleteként az AURA hitelkártya tájékoztatója (hirdetmény) került csatolásra, **de nem maga a szerződés.**

Minderre tekintettel alperes kéri a tárgyaláson a keresetlevél mellékletét képező iratoknak felperes által történő bemutatását azok azonosítása céljából.

Alperes hivatkozott az ellenkérelmében arra, hogy a létrejött szerződés bemutatásáig és tartalmának megállapíthatósága előtt alperes úgy véli, hogy a keresetlevélben hivatkozott [REDACTED] által kibocsátott MasterCard hitelkártyák általános szerződési feltételei nem képezik a 2002. április 17-én kelt megállapodás tartalmát, és az engedményezésről az alperes értesítése sem igazolt.

Mivel nem a fogyasztóval egyedileg megtárgyalt szerződésről van szó így alperes álláspontja szerint a – az általános szerződési feltételekre is figyelemmel - Ptk. alapján egyrészt tisztességtelen feltételeket tartalmaz; [Ptk. 209.§), másrészt a 2002. április 17-én kötött blanketta szerződés megkötésének körülményeire tekintettel az általános szerződési feltételek nem váltak a hitelkártya kibocsátással egybekötött áruvásárlási kölcsönszerződés részévé [205/B.§].

d) Alperes az ellenkérelmében az általános szerződési feltételeket, feltéve, ha azok a szerződés részévé váltak, a Ptk. 209/A.§ (1) bekezdése alapján kifogással megtámadta.

e) Az alperes vitatta és a kifogással megtámadta a felszámított 33 %-os ügyleti kamat, valamint a felszámított 35 %-os késedelmi kamat mértékét. Kifejtette, hogy az éves ügyleti és késedelmi kamat mértékét nem tartom tisztességesnek, azt eltúlzottnak és uzsora-jellegű mértékűnek tartja, amelyet a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 301.§(4) bekezdése alapján jelentősen mérsékelni kért.

Vitatta a teljes kereseti főkövetelést, a kamatokat és költségeket is, mivel nem állapítható meg a keresetlevélből, hogy a felperes miért azokat az igényeket támasztja, amely a keresetlevelében szerepel, mert pontosan levezetett számítást nem csatolt az igénye számszaki alátámasztására.

f) Alperes ellenkérelmében közölte, hogy a Bíróságnak a 2018. január 19-én kelt 3. P. 91.801/2017/4-I. sorszámú végzésére a felperes nyilatkozatát az alperes a perben még nem kapta meg, ennek hiányában a **4. sz. idéző végzésben foglalt felhívásnak megfelelően a fenti nyilatkozatot tudta megtenni, amelyre vonatkozó esetleges megváltoztatási jogát fenntartja.**

III. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 3. P.91.801/2017/10. sz. első fokú ítélete

5) A Pesti Központi Kerületi Bíróság a a 2018. április 17-én kihirdetett 3. P. 91.801/2017./10. sorszámú ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 38.145,- Ft perköltséget.

Az első fokú bíróság az alperes pert megszüntető kérelmét nem találta alaposnak utalva arra, hogy a Pp. 318. § (1) bekezdése alapján a bíróság a fizetési meghagyásból indult pert akkor szünteti meg, ha a jogosult az illetékfizetési, továbbá a tényállás előadása és bizonyíték előterjesztési kötelezettségét a közjegyző felhívásának kézbesítésétől számított 15 napon belül nem teljesítette. A Kúria elnök által felállított, a kisértékű perekkel kapcsolatos jogalkalmazási

problémákkal foglalkozó konzultációs testület állásfoglalásának I.1.1. pontjában is kifejtettek szerint a jogosult a tényállás előadási és bizonyíték előterjesztési kötelezettségének eleget tesz akkor, hogy ha az előkészítő irat minimálisan tartalmazza azt a kötelezetti magatartást, amely alapján a követelést érvényesíti. Felperes előkészítő iratában megjelölte, a követelése alapját képező szerződést, nyilatkozott annak felmondására, az engedményezésre, valamint a követelése megszerzésének is levezetését is előadta olyan mértékben, hogy a kialakult bírósági gyakorlatnak megfelelően a per megszüntetésére nem volt lehetőség. Az, hogy a felperes által az előkészítő iratban előadott tényállításai a kereseti követelést milyen mértékben támasztják alá, és a csatolt bizonyítékok a követelése jogalapját és megszerzését mennyiben igazolják, az ügy érdemére tartozó kérdés; amelyben ítélettel kell a bíróságnak határozni. A felperes az első tárgyalást megelőzően módosította keresete megszerzését, melyre a Pp. 391/A.§ (1) bekezdésében írtak alapján lehetősége volt.

6) Az első fokú bíróság a keresetet – az alábbi indokok alapján - alaptalannak találta.

a) A bíróság szerint a kölcsönszerződés létrejött az alperes és a bank között a Ptk. 523.§ (1) bekezdése szerint. A kölcsönszerződés szerint az alperes kötelezettsége volt a kölcsön összegének a szerződés szerinti visszafizetése, az alperes nem vitatta, hogy a kölcsön összegével késedelembe esett, ezért a bíróság a csatolt felmondó nyilatkozat alapján megállapította, hogy a szerződést a bank 2010. augusztus 23-án azonnali hatállyal felmondta, a felmondást az alperes 2010. augusztus 28-án kézhez vette, a szerződés ehhez képest megszűnt.

A bíróság az alperesnek azt a hivatkozását, hogy – saját írásbeli kijelentésével ellentétben – az AURA Hitelkártya Szerződés Általános Feltételeit, valamint a Bank hirdetését, és a Bankkártya Üzlet szabályzat feltételeit nem ismerte meg és át sem vette, nem találta bizonyítottnak, ezért az AURA Hitelkártya Szerződés Általános Feltételei, a Hirdetmény és Bankkártya Üzletszabályzata a szerződés részévé vált.

Ugyanakkor a felperes által hivatkozott [REDACTED] által kibocsátott [REDACTED] megnevezésű okirat szerződés részévé válására következtetést levonni nem lehetett, tekintettel arra, hogy ilyen elnevezésű általános szerződés feltétel megismerésére vagy átvételére az alperes nyilatkozatot nem tett, ilyet az általa aláírt szerződést nem tartalmaz. Egyebekben felperes meg sem jelölte, hogy a hivatkozott általános szerződési feltétel a szerződés mely rendelkezése alapján vált a szerződés részévé. A csatolt okiratban az ÁSZF időbeli hatálya nem állapítható meg.

b) Az alperes alaptalanul vitatta a követelés engedményezésére a vonatkozó megállapodások létrejöttének elmaradását is. A bíróság szerint felperes a követelés engedményezését okirattal, engedményezési szerződésekkel igazolta. E szerződésekben rögzítésre került, hogy az egyes követeléseket az engedményezési szerződések mellékletei tartalmazzák. A felperes ennek kivonatát csatolta, azon a perbeli hitelügylet azonosító szám megegyezik a felmondáson rögzített azonosító számmal. Ezen indokok miatt aggálytalanul megállapítható volt, hogy a felperes a perbeli követelés engedményezése útján, a Ptk. 328.§ (1) bekezdése szerint a felperes szerezte meg.

c) Az elévülés tekintetében a bíróság szerint a kölcsönszerződés azonnali hatályú felmondásnak van jelentősége, mert ezzel kezdődött az elévülés, amelyet a felperes 2014. szeptember 30. napján kelt engedményezési értesítőjével a Ptk. 329.§ (2) bekezdés értelmében megszakított. Az engedményezésről való értesítést ugyanis alperes 2014. november 28. napján, az elévülési időn belül kézhez vette. Ezen időponttól számítva, a felperes a fizetési meghagyás

kibocsátása iránti kérelem előterjesztéséig az 5 éves elévülési idő ismételtelen nem telt el. Utalt a bíróság arra, hogy a korábbi elévülési időt a korábbi engedményes, [REDACTED] 2012. október 18-ai és 2013. február 20-ai levelei is megszakították, tekintettel arra, hogy azokat az alperes szerződésben megjelölt laccímére küldték meg, melyet az alperes saját hibájából nem vett át, az engedményezésről való értesítés azért nem jutott a tudomására, mert az iratot elmulasztotta átvenni.

d) A Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a perben felperest terhelt a kereseti követelés jogalapjának és összecszerőségének bizonyítása, mind a tőke, mind pedig az egyéb járulékok tekintetében, a bíróság ezzel összefüggésben a 4-I. végzésében részletesen tájékoztatta felperest, külön kiemelve, hogy a bizonyítandó hátralékos tartozás összege, valamennyi járulék szerződéses vagy jogszabály alapja és összecszerősége.

Az első fokú bíróság szerint a felperes mivel a **2017. december 20-án kelt előkészítő iratában** [*Azt adta elő, hogy a záróegyenleg oszlop mutatja ki, hogy az alperes befizetésének vagy nem teljesítésének következtében hogyan alakul a teljes hátralékos tőke tartozás, amely a ténylegesen igénybe vett összeg, valamint a kamatok és költségek együttes összege, elmaradt azonban annak ténybeli megjelölése, hogy milyen kamatok és költséget együttes összegét teszi ki a záróegyenleg-oszlop.*] és a **2018. február 24-én kelt előkészítő iratában** [*arra hivatkozott, hogy a hátralék oszlop költségből, ügyleti kamatból és tőkéből is áll. A hátralék oszlop tőke részre és a záróegyenleg összege teszi ki a tőkekövetelést.*] **ellentmondásos nyilatkozatot tett, amelyet az alperesi vitatás ellenére nem oldotta fel, a tőkekövetelés összecszerőségének alátámasztására számszakilag ellenőrizhető elszámolást, bizonyítékot nem terjesztett elő.** A felperes által előadottak alapján a tőkekövetelés összecszerőségét kétséget kizáróan megállapítani nem lehetett.

A felperes a tőkén felüli, egyéb követeléseinek vonatkozásában tényállítást sem tett, így nem adta elő, hogy a 16. 020,- Ft díjhátralék konkrétan mely szerződéses rendelkezés alapján került felszámításra, milyen díjat követel a felperes és annak összecszerőségét pontosan mely általa csatolt okirat támasztja alá. Ugyanez vonatkozik a lejárt ügyleti kamat címén érvényesített 130.785,- Ft-ra, amelyre vonatkozóan a felperes tényállítást nem tett, az előkészítő iratban nem derült ki az ügyleti kamat mértéke sem, és az sem hogy mettől meddig terjedő időszakra számított fel késedelmi kamatot. A felperes csupán a késedelmi kamat mértékére tett nyilatkozatot egy hirdeteményre hivatkozással.

A kereset összecszerőségét alátámasztó tények előadása és bizonyítékok előterjesztése – e körben konkrétan annak a szerződéses rendelkezésnek a megjelölése amely alapján a felperes a díjhátralékot, ügyleti kamatot, késedelmi kamatot és egyéb követelést érvényesíthet, a felperes kötelezettsége volt, miként az is, hogy pontosan megjelölje, mely általa csatolt okirat, mely követelésének jogalapját és vagy összecszerőségét igazolja. Nem a bíróság feladata a felperes által csatolt mellékeltekből, következtetés útján levezetni a felperes egyes kereseti követeléseinek jogalapját és összecszerőségét.

Bár felperes csatolta az "AURA Hitelkártya ÁSZF-t, a Bakkártya-Üzletszabályzatot 1999. november 1-jei hatállyal, a Bankkártya Üzletszabályzatot 2009. november 1-jei hatállyal, a Master Card Hitelkártya ÁSZF-t meg nem jelölt hatállyal, különféle Hirdeteményeket, azonban a felperes nem adta elő, hogy mely okiratokat, mely követelése alátámasztására csatolta be.

A bíróság mindezekre tekintettel a felperes keresetét – annak bizonyítatlansága okán – elutasította. Utalt arra a bíróság arra is, hogy felperes által megjelölt ügyleti és késedelmi kamat mértéke a kereset összecszerőségének bizonyítottasága esetén a Ptk. 209. § (1) bekezdésében írt törvényi tényállási elemek hiányában sem tisztességtelennek sem uzsorásnak nem minősült

volna, és a hitelkártyákkal kapcsolatos jogviszonyokban szokásosan alkalmazott kamatmértékekhez képest sem eltúlzott mértékű.

B) A felperes fellebbezése és alperes fellebbezési ellenkérelme

6) Felperes az első fokú ítélet ellen 2018. április 27-én előterjesztett fellebbezésében a Pp. 253. § (2)-(3) bekezdése alapján jogszabálysértés és megalapozatlanság okából az első fokú ítélet megváltoztatását és a keresetnek való helyt adás iránt terjesztett elő kérelmet. Másodlagosan kérte a Pp. 252. § (3)-(4) bekezdésben foglaltakra tekintettel – a bizonyítási eljárás megismétlése vagy nagymértékű kiegészítésének szükségességére utalva – az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az első fokú bíróság új eljárásra utasítását, továbbá a Pp. 252. § (4) bekezdése alapján kérte a rendelkezést a másodfokú perköltségről.

Fellebbezését felperes a Pp. 3. § (3) bekezdésének és 206. §-ának megsértésére alapította, az alábbiak megjelölésével:

a) A felperes a keresetlevél mellékleteként csatolta az F/15-F/24. sz. iratokat, amely okirati bizonyítási eszközök, amelyet az eljáró bíróságnak figyelembe kellett volna vennie; az okiratokhoz fűzött szövegmagyarázat elégséges ahhoz, hogy azokat a bíróság értékelje. A Pp. 206. §-át figyelmen kívül hagyta a bíróság mivel a felperes által benyújtott bizonyítási eszközöket nem a maguk összességében - egyes elemeit gyakorlatilag figyelmen kívül hagyva - értékelt.

b) Az első fokú bíróság a Pp. 3.§ (3) bekezdésében foglalt kötelezettségét elmulasztotta, mert a kisértékű perekben is érvényesülnie kellett volna a Pp.3. § (3) bekezdésében, 141. § (2) és (6) bekezdésben, és a Pp. 163-164.§-ában foglalt tájékoztatási kötelezettségének. Felperes utalt a Legfelsőbb Bíróság 1/2009. (VI.24.) PK véleményében kifejtettekre.

Véleménye szerint az első fokú bíróság az eljárás lényeges szabályait sértette meg, amikor a felperes összecszerűsége tett előadását, az erre vonatkozó okiratok benyújtását, illetve az alperes tárgyaláson tett nyilatkozatát követően az összecszerűségi kifogás pontosítására az alperest nem hívta fel, illetve a felperest ezt követően nem tájékoztatta az őt terhelő bizonyítási teherről.

E körben kifejtette, hogyha a bíróságnak a felek által benyújtott bizonyítási eszközök értelmezéséhez különleges szakértelem szükséges, akkor erről is tájékoztatni kell a feleket, mivel a felperesnek ezen tájékoztatás birtokában lett volna lehetősége a szakértő bevonására hogy indítványt tegyen.

c) Felperes hivatkozott arra, hogy alperes írásbeli érdemi ellenkérelmet nem nyújtott be, azonban az első tárgyaláson vitatta a követelést. Az alperes azonban passzivitást tanúsított az eljárásban, amely a felperesi követelés általános vitatására vonatkozott, azonban nem jelölte meg az ezzel kapcsolatos tényállításokat, nyilatkozatokat, bizonyítékokat. E tekintetben hivatkozott a [REDACTED] 2212/2010. sz. jogesetre. Kifejtette, hogy a bíróság „*gyakorlatilag hivatalból folytatott le bizonyítást az összecszerűség vonatkozásában annak ellenére, hogy a hivatkozott a Pp. 3.§ (2) bekezdése és Pp. 215.§-a ezt kifejezetten tiltják, tekintve hogy az összecszerűsége vonatkozó előadás a felperes által csatolt táblázatra érdemi észrevételt, vitatást nem tartalmazott.*”

7) Alperes a 2018. június 21. napján kelt fellebbezési ellenkérelmében kérte, hogy a Fővárosi Törvényszék a Pesti Központi Kerületi Bíróság 3. P.91.801/2017/10. sorszámú ítéletét hagyja helyben, kötelezze a felperest perköltség megfizetésére. A beadványa indokolásában utalt az alábbiakra.

a) Az első fokú bíróság az alperessel szemben előterjesztett

- 600.724,- Ft tőke,
- 16.020,- Ft díjhátralék
- 130.785,- Ft ügyleti kamat;
- a tőke összege (600.724,- Ft) után a szerződés felmondásának napjától (2010. augusztus 23-tól) a kifizetés napjáig járó 35 % késedelmi kamat;
- 75.224 Ft perköltség

megfizetésére irányuló keresetét a 2018. április 17-én kihirdetett 3. P. 91.801/2017/10. sorszámú ítéletével elutasította. Kötelezte az első fokú bíróság felperest 38.145,- Ft perköltség megfizetésére alperes javára.

b) Az első fokú bíróság – a kisösszegű követelés iránti perben – az alperes per megszüntetés iránti kérelmét nem találta alaposnak, azonban a keresetet alaptalannak tartotta.

Az alperesnek az ellenkérelmében felhozott védekezésével kapcsolatos álláspontját [REDACTED] szerződése hiányosságai az Általános Szerződési Feltételek (ÁSZF) tekintetében; a [REDACTED] engedményezése, majd a [REDACTED] engedményezése, az elévülés kérdése, a szerződésbeli tartalmi érvénytelensége, ügyleti és késedelmi kamatok kikötése és mérséklése stb.] az első fokú bíróság az ítéletében érintette, és ahhoz indokolást fűzött. Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében kifejezésre juttatta, hogy **ezekkel az indokokkal nem ért egyet, azonban mivel az első fokú bíróság az ítéletét a felperesnek a Pp. 164.§ (1) bekezdésében foglalt bizonyítási kötelezettség nem teljesítésére alapította** – amivel az alperes is egyetértett – erre tekintettel a fentebbi ítéletben foglalt indokokra történő reagálását és fellebbezési ellenkérelemként történő előterjesztését a fellebbezési eljárásban alperes mellőzte.

c) A keresetet elutasító ítélet indokolása szerint a perben a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperest terhelte a követelés jogalapjának és összegszerűségének bizonyítása, amelyről a felperest a bíróság a 4/I. végzésben részletesen tájékoztatta.

A felperes azonban ennek a bizonyításnak nem tett eleget. A többszöri engedményezés következtében a tőkekövetelés összegszerűségének alátámasztására számszakilag ellenőrizhető elszámolást, bizonyítékokat nem terjesztett elő, így a tőkekövetelés összegszerűségét kétséget kizáróan nem lehetett megállapítani.

A felperes a perben a tőkekövetelésen kívüli egyéb igényekre – a 16.020,- Ft – díjhátraléokra tényállítást nem tett, és nem jelölte meg annak bizonyítékait. Ugyanez vonatkozik a lejárt 130.785,- Ft ügyleti kamatra.

Az első fokú bíróság rámutatott arra, hogy a kereset összegszerűségét alátámasztó tények és bizonyítékok előterjesztése e körben konkrétan annak a szerződéses rendelkezésnek a megjelölése, amely alapján a felperes a díjhátralékot, ügyleti kamatot, késedelmi kamatot és egyéb követelést érvényesít, továbbá miként az is, hogy pontosan megjelölje, hogy az általa csatolt okirat mely követelésének jogalapját vagy összegszerűségét igazolja.

Az első fokú bíróság így felperes keresetét annak bizonyíthatatlansága okán elutasította.

d) Alperes fellebbezési ellenkérelmében utalt arra, hogy felperes fellebbezése alaptalan.

Erre tekintettel alperes kérte a Pp. 394. § (1) bekezdése alapján az első fokú ítélet helyben hagyását és a felperesnek a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján perköltségben való marasztalását.

Mivel álláspontja szerint az **első fokú bíróság tulajdonképpen az alperes permegszüntetési kérelmének való helyt adás helyett [Pp. 218.§ (1) bekezdés a) pontjának megsértése], érdemben hozott – a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján - keresetet elutasító ítéletet**, az alperes a kötelező per megszüntetés elmulasztása miatt nem terjesztett elő külön csatlakozó fellebbezést az első fokú ítélet hatályon kívül helyezése és a permegszüntetés végett.

A felperes a fellebbezésében a **Pp. 392. § (1) bekezdése mindkét, a kisértékű perekben irányadó fellebbezési indokra hivatkozott, azonban az ügy érdemi elbírálása alapjául szolgáló jogszabály téves alkalmazását alátámasztó jogszabályokat nem jelölte meg.**

A felperes által hivatkozott lényeges eljárási szabálysértések alperes álláspontja szerint nem valósultak meg.

e) Alperes nem tekintettel helytállónak a felperesnek a Pp. 206.§-ának megsértésére hivatkozását. A bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdése értelmében *„a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.”*

Ehhez azonban szükséges a bizonyítékok olyan megjelölése és az adott tényállási elemmel való relevanciájának kifejtése, amely a perben felperes részéről elmaradt. Az F/15-24 csatolmányok tekintetében a **felperesnek konkrétan meg kellett volna jelölnie, hogy mely okirati bizonyíték milyen tartalma, mely tényállási elem bizonyítására [szerződés létrejött, milyen szerződési tartalom alkalmazására, jogutódlás bekövetkezése, az alkalmazandó belső szabályzatok, hatósági engedélyek, a tőke, ügyleti kamat, késedelmi kamat, stb kezdetének, befejeződésének, számításának ésösszecszerúsége meghatározásának bizonyítására] szolgál.**

A Pp. 164. § (1) bekezdése az alábbiakat tartalmazza:

164. § (1) A per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valónak fogadja el.

A Pp. 166. § (1) bekezdése értelmében *„bizonyítási eszköz különösen az okirat.”*

A fenti rendelkezésekből következik, hogy a **bizonyításra kötelezett félnek meg kell jelölnie, hogy melyik okiratnak, milyen tartalmával kívánja az perben állított tényt bizonyítani.** [Lásd a Pp. 121. § (1) bekezdés c) pontjában a keresetlevélre meghatározott követelményeket.]

Nyilvánvaló, hogy a **bíróság meggyőződése kialakítását a kereset alapossága felől nem teszi lelehetővé**, ha a felperes a több éve le nem zárt, megszüntetett szerződésből eredő, többszöri állított engedményezéssel érintett követelése tekintetében nem jelöli meg, hogy mely okirat, milyen tény bizonyítására szolgál, és a keresetet számítási tényelőadással, amelyben az egyes kereseti elemeket összecszerúségében bemutatja, nem támasztja alá.

f) A felperest a bíróság tájékoztatta a bizonyítási kötelezettségéről és annak tartalmáról a 4-I. végzésben, de annak felperes nem tett eleget.

Felperes a fellebbezési eljárásban sem pótolta ezeket, amelyből esetlegesen le vonható lenne következtetés arra, hogy ezek már az I. fokú eljárásban rendelkezésre álltak, mivel a kisértékű

perekre vonatkozó bizonyítási szabályok nem teszik lehetővé a fellebbezési eljárásban új bizonyítékok előterjesztését [Pp. 392. § (4)-(5) bekezdése].

A szakértői bizonyítás kérdése fel sem merülhetett, mivel a felperes a tényállás-előadási és bizonyíték-előterjesztési kötelezettségének olyan mértékben nem tett eleget, hogy adott esetben számviteli, könyvszakértői kompetenciába tartozó szakkérdés merülhessen fel a bíróság részéről.

g) Tévesnek jelölte meg a felperes azon állítását, hogy az alperes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő. **Az ellenkérelmében felperes kifogásolta, hogy az F/1 – F/27 felperesi csatolmányokból nem állapítható meg, hogy azok milyen tények bizonyítására szolgálnak, így elsődlegesen a Pp. 318.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a per megszüntetését kérte.** Másodlagosan hivatkozott a kereset alaptalanságára és annak elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte.

Kifejtette azt is alperes, hogy érdemben az alperes ellenkérelmében

- a követelés elévülésére,
- az engedményezések szabályszerűségének hiányára,
- a szerződések és mellékletek beazonosíthatatlanságára,
- az évi 33 %-os ügyleti kamat és 35 %-os késedelmi kamat uzsorás jellegére hivatkozott.

Kiemelte ellenkérelmében azt is, hogy a 4-I. végzésben foglaltakra a felperes nem válaszolt, azt így nem kapta meg, ezért nem tudta egyéb tekintetben a nyilatkozatát megtenni.

Alperes úgy véli, hogy az első fokú bíróság a felperes által eljárési jogszabálysértésként megjelölt Pp. 3.§ (2) bekezdését és Pp. 215. §.át nem sértette meg.

Mivel az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésének a Pp. 252.§ (3)-(4) bekezdésében felperes által hivatkozott feltételei alperes szerint nem álltak fenn, és az ítélet megfelel a jogszabályoknak, alperes kérte az első fokú ítéletnek a Pp. 394.§ (1) bekezdése alapján történő helyben hagyását, és a felperesnek a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján a fellebbezési perköltségekben történő marasztalását, utalva arra, hogy az alperes jogi képviselője áfa-körbe tartozik.

C) A fellebbezési eljárás és a Fővárosi Törvényszék 48. Pf. 634.296/2018/5. sorszámú jogerős ítélete

8) A Fővárosi Törvényszék a 48. Pf. 634.296/2018/3. sorszámú, 2018. június 13-án kelt végzésében kinyilvánította, hogy a felperes 12. sorszámú fellebbezését a Pp. 393. § (2) bekezdése alapján **tárgyaláson kívül fogja elbírálni.**

Ezt azzal a figyelmeztetéssel közölte a fellebbezést előterjesztő ellenfelével, hogy a fellebbezésre 8 napon belül a II. fokú bíróságnál észrevételeket tehet, illetve ha a fellebbezéssel megtámadott határozat megváltoztatását is kívánja, csatlakozó fellebbezést terjeszthet elő.

A fellebbező fél ellenfele a fellebbezés kézbesítésétől számított 8 napon belül tárgyalás tartását kérheti.

9) A Fővárosi Törvényszék a tárgyalás tartása nélkül 2018. november 30. napján kelt 48. Pf. 634.296/2018/5. sorszámú ítéletével a Pesti Központi Kerületi Bíróság 3. P. 91.801/2017/10. sorszámú ítéletét megváltoztatta, és

- a felperesnek az alperes javára a perköltségben marasztalását mellőzte,
- kötelezte alperest hogy 15 napon belül fizessen meg felperesnek

772.604,- Ft-ot;

ezen összegből 600.724,- Ft. tőke után 2010. augusztus 23. napjától a kifizetés napjáig járó évi 35 % késedelmi kamatot, valamint 131.155,- Ft együttes első és másodfokú perköltséget.

Az ítélet elleni fellebbezést kizárta.

A II. fokú bíróság a fellebbezést alaposnak találta.

A Fővárosi Törvényszék szerint az első fokú bíróság a tényállást helytállóan állapította meg, döntésével azonban a másodfokú bíróság nem értett egyet.

A másodfokú bíróság osztotta az első fokú bíróság álláspontját azzal kapcsolatban, hogy a per megszüntetésének az alperes által hivatkozott okból nem volt helye, egyetértett továbbá az első fokú bírósággal a szerződés tartalma, az engedményezés, az elévülés továbbá az ügyleti és késedelmi kamat mérséklése vonatkozásában.

A követelés összecszerúsége tekintetében a másodfokú bíróság hangsúlyozta, hogy az alperes a követelést csupán általánosságban vitatta, azt adta elő, hogy felperesi kimutatást nem tudja értelmezni. Konkrét, a felperesi kimutatás valamely tételét vitató kifogást nem terjesztett elő. A perre alakulást követően előterjesztett előkészítő irathoz mellékelte kimutatások részletezik az alperes által a hitelkeret terhére igénybe vett kölcsönösszegeket, az alperest a szerződés szerint terhelő fizetési kötelezettségeket (késedelmi kamat, költség), valamint az alperesi befizetéseket és azok elszámolását.

Ezen kimutatások szerint a felmondás időpontjában az alperesnek 453.097,-Ft tőketartozása állt fenn, amelyhez az utolsó teljesítés és a felmondás hatályosulása közötti időpontban 280.412,- Ft lejárt tartozás társul. Ebből 147.627,- Ft a tőke. A 453.097,- Ft és a 147.627,- Ft tőke összeg adja a keresetben érvényesített 600.724,- Ft tőkeösszeget. Az utolsó alperesi teljesítést követő hónaptól 2009. novemberétől 2010. júliusig a felperesi jogelőd az alperes terhére 11.559,- Ft, 15.210,- Ft, 15.210,- Ft, 13.738,- Ft, 15.210,- Ft, 14.719,- Ft, továbbá 15.210,- Ft ügyleti kamatot számított fel, amelynek együttes összege a felmondásig 130.785,- Ft ügyleti kamatot tesz ki. A hitelezővel kötött szerződés ÁSZF 7.3 pontja szerint szerződésszegés esetén felszámított hátralék-kezelési költség 14.020,- Ft, amelyhez adódik a 2010. március és 2010. július között felszámított 5 x 400,- Ft azaz 2.000,- Ft költség, így a költségek (díjak) együttesen 16.020,- Ft-ot tesznek ki. A lejárt késedelmi kamat összege 25.075,- Ft. A felmondás hatályosulásakor hatályos hirdetmény szerint a tőketartozás után fizetendő késedelmi kamat mértéke évi 35 %.

Az előzőekben hivatkozott indokok alapján a másodfokú bíróság az első fokú bíróság anyagi jogszabályt sértő ítéletét a Pp. 394. § (3) bekezdése alapján megváltoztatta, és az alperest a kereset szerinti tőke, a lejárt ügyleti és késedelmi kamat, valamint a tőke után a felmondás napjától a kifizetés napjáig járó évi 35 % késedelmi kamat megfizetésére kötelezte.

A perköltség tekintetében a másodfokú bíróság a 18.022,- Ft eljárási díjat, 15.018,- Ft fizetési meghagyásos eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjat, 18.021,- Ft kereseti illetéket, 15.018,- Ft peres ügyvédi munkadíjat, valamint a Díjbeszedő Faktorház Zrt. Üzletszabályzata alapján azonosítható 2.000,- Ft hátralék-nyilvántartási díjat vett figyelembe, így a felperesnek az alperes javára perköltségben marasztalást mellőzve, az alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján 68.079,- Ft elsőfokú perköltség, valamint a lerótt 48.058,- Ft fellebbezési illetékből 15.018,- Ft ügyvédi munkadíjból álló, azaz összesen 63.076,- Ft másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte a felperes javára [Pp.239.§, Pp. 78. §.(1) bekezdés].

II. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

8) Az indítványozó az alkotmányjogi panaszt a Fővárosi Törvényszék 48. Pf. 634.296/2018/5. sorszámú ítéletének postai kézbesítését követő 60 napon belül nyújtja be.

III. Az Indítványozó érintettsége és jogorvoslat kimerítése

9) Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban érintett, mivel az alkotmányjogi panasz az alperes ellen indított kereset elbírálása tárgyában hozott az I. fokú ítéletet teljes egészében megváltoztató, és a felperes keresetét helyt adással elbíráló II. fokú ítélete ellen került előterjesztésre.

Az indítványozó a rendes jogorvoslatot kimerítette, a jogerős ítélet ellen a felülvizsgálati kérelem – a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (régii Pp.) en foglalt értékhatárra tekintettel - a törvényben kizárt.

IV. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

A) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

10) Alperes indítványozó az alkotmányjogi panasz jogalapjául az Alaptörvény alábbi rendelkezéseit jelöli meg.

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

B) A II. fokú bíróság által hozott bírói döntés Alaptörvény ellenességének indokolása

11) A II. fokú bírósági eljárás és ítélet sérti az alperes indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt és (7) bekezdését is érintő **a független bíróság előtti tisztességes, időszerű tárgyaláshoz, illetve érdemi jogorvoslathoz való jogát.**

a) Indítványozó szerint a II. fokú bíróság nem tartotta meg, és megsértette az első fokú bíróság „független” státusát a másodfokú eljárás során.

aa) Ennek egyik indoka az, hogy az **első fokú bíróság 3.P.91.801/2017/4-I. sorszámú végzésében foglaltakat a II. fokú bíróság nem vette figyelembe.**

A felperes nemcsak a tényállítási kötelezettségének nem tett eleget abból a szempontból, hogy az alperestől milyen tények alapján, milyen díjösszetevők és teljesítések mellett milyen összeget követel, hanem a becsatolt F/1-F/27 bizonyítási eszközök tekintetben sem adott előadást arra, hogy azokból mely tényekre, milyen bizonyítékot tekint a követelése alátámasztására.

E tekintetben nem elhanyagolható körülmény, hogy az alperes hitelkártya szerződése **2002. április 17-én** keletkezett, és kétszer továbbadásra került a követelés. [redacted] a követelését **2012. szeptember 28-án** engedményezte a [redacted] te, majd a Díjbeszedő faktorház 2014. szeptember 29-én engedményezte **2014. szeptember 30-ai** hatállyal a felperesre.]

A követelések továbbadásáról azonban az alperes egyrészt nem értesült, másrészt alperes szerint azok alperes vonatkozásában joghatállyal nem bírtak.

ab) A másik indok, hogy az első fokú bíróság a **Pp.164. § (1) bekezdésében** foglalt bizonyítottság hiánya miatt utasította el a felperes keresetét.

Az alperes az első fokú bíróság keresetet elutasító döntésével egyetértett, így a felperes keresete ellen az ellenkérelmében kifejtett jogi érvek mellőzése tekintetében [amelyet a Pp. 164.§ (1) bekezdésében foglalt kereset elutasítása ellenére, az első fokú bíróság az indokolás tárgyává tett és érintett] nem élt, de nem is élhetett fellebbezéssel.

A bizonyítottság hiányával kapcsolatos döntését az első fokú bíróság megindokolta, azzal kapcsolatban, hogy az miért nem felelt meg a Pp. 164. § (1) bekezdésében foglaltaknak, a másodfokú ítélet indokolást nem tartalmaz.

Alperes álláspontja szerint a 4-I. végzés nem teljesítéséből eredő felperesi tényállítási kötelezettség hiánya és az első fokú bíróság a közvetlenség alapján tárgyaláson felvett bizonyítás és lefolytatott eljárás alapján - Pp. 164.§ (1) bekezdése szerinti bizonyítatlanság következménye alapján – az első fokú bíróság ítélete a fellebbezésben foglaltak alapján, különösen tárgyalás tartása nélkül – nem változtatható meg! A megváltoztató ítélet és a keresetnek való teljes helytadás, sérti az első fokú bíróság „független”-ségét, és ezáltal alperes XXVIII. cikkben foglalt alapvető jogait. A II. fokú bíróság akkor járt volna el Alaptörvény-szerűen, ha eltérő álláspontja alapján hatályon kívül helyező végzést hoz, (amelyre a fellebbező felperes másodlagos fellebbezési kérelme is irányult), megjelöli, hogy a 4-I. végzésben foglaltaknak a felperes mikor és milyen beadványában tett eleget, és megjelöli azokat a bizonyítékokat amelyek véleménye szerint a követelés alátámasztottságának bizonyítékait szolgálják, és az első fokú bíróság új tárgyalásra és újabb határozat hozatalára utasítja.

Az első fokú bíróság független bírósági státusát a II. fokú bíróság megsértette azzal, hogy az adott iratok ismertetése (tárgyalás tartása nélkül) a bizonyítékokat a II. fokú bíróság bár felülmérlegelte, de ugyanakkor az ügy érdemi eldöntése tekintetében tényállást nem állapított meg, úgy hozta meg megváltoztató ítéletét.

Alperes álláspontja szerint az ügyből nem lehet kiragadni (ötletszerűen) egy olyan részt, amely a II. fokú bíróság szerint – az iratok tanulmányozásával megismert adatokból – a II. fokú bíróság bizonyítottnak tekint. A törvényszék így az első fokú bíróság döntését megváltoztatva új döntést nem hozhatott volna.

b) Az alperes álláspontja szerint a II. fokú bíróság által lefolytatott fellebbezési eljárás nem volt tisztességes tárgyalás.

ba) Egyrészt a törvényszék a Pf. 3. sz. végzésében kinyilvánította, hogy a Pp. 393. § (2) bekezdése alapján „a felperes 12. sorszámú fellebbezését tárgyaláson kívül fogja elbírálni.”

Pp. 393. § (2) A másodfokú bíróság az ügy érdemében tárgyaláson kívül határoz, a felek bármelyikének kérelmére azonban tárgyalást tart.

(3) Tárgyalás tartását a fellebbező fél a fellebbezésében, illetve az ellenfél csatlakozó fellebbezésének kézhezvételétől számított nyolc napon belül, a fellebbező fél ellenfele pedig a fellebbezés kézhezvételétől számított nyolc napon belül kérheti. A határidők elmulasztásának igazolására a 392. § (3) bekezdése irányadó.

A fentiekből következően a II. fokú bíróság a végzés meghozatalakor tisztában volt azzal, hogy **az ügy érdemében kíván döntést hozni**. Azonban az ügy érdemében való döntéshozatal kettős természetű volt: az első fokú ítélet helyben hagyása, vagy pedig annak megváltoztatása, mivel a II. fokú bíróság Pf. 3. sz. végzése szerint a hatályon kívül helyezés fel sem merült.

A felperes a fellebbezésében „jogsabálysértésre” és „megalapozatlanságra” hivatkozott, azonban **felperes nem az anyagi jogi jogszabályok megsértését kifogásolta**.

Fellebbezésében a Pp. 3.§ (3) bekezdése, 206.§-ára és az 1/2009. (VI.24.)PK vélemény 5. pontjában foglaltakra hivatkozott, utalva arra, hogy a tájékoztatást követően az alperes a Pp. 141.§ (2) bekezdése alapján ezen kötelezettségének nem tesz eleget, akkor a felperesi bizonyítás – ha csak az nem szenved olyan belső fogyatékoságban, amely miatt azt a bíróság nem tudja ítélete alapjául elfogadni – sikeresnek tekintendő.

Utalt továbbá arra, hogy az általa benyújtott bizonyítási eszközök megfelelő módon (de a fellebbezésében sem fejtette ki, hogy miként) igazolják a követelés jogalapját és összecszerúságát. Kifejtette – amely végül is kiragadva (így helytelenül) megjelent a II. fokú bíróság ítéletében [*indokolás 4. oldal utolsó bekezdés*] is – hogy „az alperes védekezése az összecszerúság tekintetében csupán annyiból állt, hogy vitatta azt, azonban arról, hogy ezt milyen mértékben, a követelés mely részére vonatkozóan teszi, nem nyilatkozott, a felperes benyújtott bizonyítási eszközökre a fentiekben túl egyéb észrevételt nem tett, mint ahogy az a 2018. április 3-ai jegyzőkönyv alapján is megállapítható.” E körben hivatkozott a BDT 2212/2010. sz. eseti döntésre, amely szerint „Önmagában az az alperesi nyilatkozat, hogy a felperes követelés jogalapját és összecszerúságát nem ismeri el, nem teszi a felperes tényállításait kétségessé. Ha az alperes a felperes keresetében foglaltakra bírói felhívás ellenére sem tesz konkrét nyilatkozatot, akkor a bíróság a felperes ténybeli előadását valóban fogadja el, ha annak tekintetében kételye nem merül fel.”

A probléma ezzel a felperesi közléssel – amelyet a II. fokú bíróság – kritika nélkül – átvett az, hogy ilyen a perben fel sem merült, hiszen a fennálló tények ezt cáfolják. Az alperes az ellenkérelmében nemcsak a felperes követelését vitatta a jogalap és összecszerűség tekintetében, hanem megjelölte annak indokait is, másrészt a bíróság nem hívta fel alperest „konkrét nyilatkozat” megtételére, mert erre nem volt szükség, harmadrészt a 4-I. végzésben a felperest hívta fel a bíróság az alábbiakra:

„A bíróság tájékoztatja felperest, hogy a keresetlevélben megjelölt érvényesíteni kívánt jog alapján a perben – e tényelőadások alperesi vitatása, azok beismerésének elmaradása, eltérő előadása esetén – bizonyítania kell miszerint

- *jogelődje az alperessel 2002. 04.17. napján hitelkártya kibocsátásával egyidejűleg bankszámla-szerződést kötött, valamint áruvásárlásra vonatkozó kölcsönszerződést kötött;*
- *bizonyítandó, hogy a perbeli 60.074,- Ft tőke és járulékai követelés melyik szerződés alapján áll fenn, annak mi volt a tartalma;*
- *bizonyítandó a hátralékos tartozás összege, valamennyi járulék szerződéses vagy jogszabályi alapja, összecszerűsége;*
- *bizonyítandó a felmondás ténye és annak hatályosulása, valamint az, hogy a követelést annak esedékességét követő 5 éven belül érvényesítette, avagy az elévülést megszakította.”*

A Pp. 392.§ (1)-(2) bekezdése az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

392. § (1) Fellebbezésnek az elsőfokú eljárás szabályainak lényeges megsértésére vagy az ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály téves alkalmazására hivatkozással van helye.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában lényeges eljárási szabálysértésnek az olyan jogszabálysértés minősül, amelynek az ügy érdemi elbírálására kihatása volt.

393. § (1) A fellebbezést a tanács elnöke a 240–242. §-ban meghatározott intézkedések szükségessége megvizsgálásával egy időben hivatalból elutasítja, ha a fellebbezés – figyelemmel a 392. § (5) és (6) bekezdésére is – nélkülözi a 392. § (1) bekezdésében megjelölt hivatkozást. A fellebbezés elutasításának ezen az alapon nincs helye, ha a fellebbező megjelöli, hogy az elsőfokú ítélet meghozatala előtti eljárás mely mozzanatát tartja jogszabálysértőnek, illetve azt, hogy az ítélet álláspontja szerint mely jogát vagy jogos érdekét sérti.

Hallgat a II. fokú bíróság ítélete arról, hogy a felperes a fellebbezést előterjesztette volna, vagy megjelölte volna az anyagi jogszabályok sérelme miatt (azaz ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály téves alkalmazására hivatkozással) a kifogásolt rendelkezést. **A fellebbezésében – bár az első fokú bíróság az ítéletében az erre vonatkozó kioktatást a jogi képviselővel eljáró alperesnek megtette – nem hivatkozott az ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály téves alkalmazására,**

A II. fokú bíróság így a Pp. 392.§ (1) bekezdését megsértette, amikor az ügy érdemében döntött, mivel a felperes fellebbezése az eljárási jogszabályok megsértése miatti jogszabálysértésre és megalapozatlanságra vonatkozott.

A Pp. 393. § (3) bekezdése alapján bár a fellebbezés hivatalból való elutasításának nem volt helye, azonban a II. fokú bíróság az ügy érdemére vonatkozóan nem dönthetett volna, mivel ez nem volt a fellebbezés tárgya.

A megváltoztató ítélet erre tekintettel Alaptörvény-ellenes, mert a II. fokú bíróság túllépte a hatáskörét, nemcsak az által hogy – a felperes fellebbezési kérelmének kiterjedettsége

hiányában - az **ügy érdemében hozott döntést, holott a felperes kizárólag az eljárási jogszabályok megsértésére hivatkozott, hanem amiatt is, hogy az ügy érdemében hozott döntésére tekintettel zárta ki az eljárásból a tárgyaláson való elbírálást!**

Mindez sérti az alperesnek a tisztességes tárgyaláshoz való jogát.

bb) A II. fokú bíróság – Alaptörvény-ellenes – megváltoztató döntése következtében az alperes ellenkérelmében, és fellebbezési ellenkérelmében foglaltak érdemben nem kerülhettek elbírálásra, sem a tényállás valós megállapítása sem pedig a törvényes jogalkalmazás tekintetében.

A felperes keresetének első fokú bíróság ítéletében – bizonyítottság hiányából történő – elutasítása tulajdonképpen nem érintette az alperes által a kereset elleni ellenkérelmében előterjesztettek elbírálását a bíróság részéről, mivel ezzel kapcsolatban fellebbezés előterjesztése szükségtelen volt.

Azáltal azonban, hogy a II. fokú bíróság az első fokú ítéletet megváltoztatta, az alperes által az ügy érdemében előadott kifogások [engedményezések jogellenessége, és az egyedi szerződések hiánya miatt; az alperes tisztességtelen szerződési tartalom miatti megtámadási kifogásának elbírálatlansága, az elévülés kérdésében való döntés hiánya, az ügyleti és késedelmi kamat évi 35 %-os mértékének leszállítása iránti kifogás) elbírálatlanok maradtak a jogerős ítéletben.

A II. fokú bíróság ítélete e tekintetben, mivel az indokolási kötelezettségének nem tett eleget, továbbá a jogerős ítéletét úgy hozta meg, hogy az alperes ellenkérelmének jogerős elbírálására tárgyaláson az első fokú eljárásban (valamint a felperesnek a Pp. 164.§ (1) bekezdésére alapított keresetet elutasító ítélet megváltoztatására tekintettel - nem került sor- az irányadó AB határozatban kifejtettek szerint is - sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát.

bba) Ennek kapcsán alperes utal arra, hogy álláspontja szerint követelés elévülése bekövetkezett, mert az elévülés tekintetében nem a hitelkártya szerződés felmondási idejének, hanem a hitelkártya szerződés alapján a követelés keletkezésének (a kártyahitel folyósításának, felhasználásának) van jelentősége. A **2002-ben kötött hitelkeret megnyitásához képest a 2017. évben** (15 évvel később) dr. Hajós Sarolta keszthelyi közjegyző 24011/Ü/31592/2017. sz. **fizetési meghagyásában érvényesített követelés elévült. Az elévült követelés pedig bírósági úton nem érvényesíthető (régii Ptk. 325.§ (1) bekezdése, Ptk. 6:23.§].**

A követelés keletkezésének idejét azonban az eljáró bíróságok nem vizsgálták éppen azon okból, amelyre az első fokú bíróság is a keresetet elutasító ítéletét alapította, mivel a felperes tényelőadási és bizonyíték előterjesztési kötelezettségének (a perben releváns tények tekintetében) nem tett eleget.

Az elévülést csak a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem szakította volna meg, ha a követelést még nem évült volna el. [Lásd felperes 2017. december 20-ai keresetlevele 4. oldal].

Az engedményezés az elévülést megszakító cselekménynek – a [REDACTED] és a [REDACTED] között 2012. szeptember 28-án létrejött engedményezés abban esetben minősül, ha az maradéktalanul megfelel a Ptk. 328.§-ában foglalt jogszabályi rendelkezéseknek! [régii Ptk. 329.§ (2) bekezdése]. Ez pedig a perben nem volt igazolható, mivel felperes a perben az engedményezés okiratait teljes körűen nem szolgáltatta. [Lásd az alperes ellenkérelmében a 3. oldal 4) pontjában kifejtettre]

A [REDACTED] és a felperes között létrejött engedélyezés létrejötté sem tisztázott, mivel az engedményezés „kilóra” történt, és nem egyedi engedményezési szerződésekkel, az iratokat pedig felperes maradéktalanul ezen engedményezés tekintetében sem csatolta.

Alperes utal továbbá arra is, hogy a 2013. évi V. törvény – amely 2014. március 15-én lépett hatályba – az engedélyezés elévülést megszakító hatályát nem ismeri. Az első fokú bíróság az ítélete 5. oldalán a 2014. szeptember 30-ai engedményezési értesítő felperes által való átvételével kapcsolatban tehát annak elévülést megszakító hatását nem vonhatta volna le, nemcsak amiatt, hogy az engedményezésnek 2014. március 15-ei után már ilyen joghatása nincs, hanem azon okból is, hogy az első fokú bíróság az ítéletében nem állapította meg azokat a tényeket, hogy az alperesnek a kártyahitelkeretére nyújtott kölcsöntartozása – a hitelkártya szerződés felmondásától függetlenül - mikor keletkezett

Az elévülés megszakításának az engedményezésre alapított, és a perben állított jogalapja – amikor a [REDACTED] követelését felperesre engedményezte - 2014. szeptember 30-ai hatállyal már nem állt fenn, így át tehát a követelés elévült.

Tisztességtelen tehát a II. fokú bíróság által hozott ítélet, mivel ennek ellenére a törvényszék a követelést felperes részére megítélte.

Az alperesnek az ellenkérelmében adott kifogásai tekintetében a II. fokú bíróság az indokolásában nem adott (nem adhatott) magyarázatot, mivel ez amiatt nem volt a fellebbezési eljárás tárgya, hogy az első fokú bíróság a keresetet a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján utasította el.

A II. fokú bíróság – a felperes fellebbezése és az alperesnek az ellenkérelmében foglalt (de a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján az anyagi jog tekintetében nem érvényesülhető) érvek alapján – Alaptörvény szerűen abban az esetben járt volna el, ha a felperes fellebbezése elbírálásával kapcsolatban tárgyalást tart és a Pp. 394.§ (3) bekezdése alapján – **a Pp. 164.§ (1) bekezdésében foglalt eljárási jogszabály alkalmazhatósága tekintetében eltérő jogi álláspontjára tekintettel - az első fokú ítéletet hatályon kívül helyezi és az első fokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.**

Ennek mellőzése és az első fokú ítélet megváltoztatása azonban az alperes tisztességes eljáráshoz való jogát sértette, mint ahogy Tisztelt Alkotmánybíróság ezt a határozatában közzétett döntésében kifejtette.

bbb) Az eljárási bíróságok nem foglalkoztak az ellenkérelmében kifejtettek tekintettel az ÁSZF alperes által való megtámadási kifogásával a Ptk. 209/A.§-a alapján. A II. fokú bíróságnak a bizonyítékok értékelésével kapcsolatban elfoglalt eltérő álláspontjára tekintettel, ezeket a kérdéseket a bíróságok érdemben kellett volna tárgyalni. Ennek elmulasztása sérti az alperesnek a tisztességes és igazságos bírósági eljáráshoz való nemzetközi egyezményekben is védett alapvető jogát.

bbc) Az eljárási bíróságok nem foglalkoztak a Ptk. 301. § (4) bekezdésére alapított évi 35 %-os kamat jelentős mérséklésére vonatkozó kifogással. Mind a szerződés megkötésének idején (2002.), mind az alperessel szembeni követelés felperesre történő, állított engedményezése idején (2014.) mind pedig a felperesi igény érvényesítéskor (2017) a kamat eltúlzott és uzsorás jellegű volt, **mivel a jegybanki alapkamatot kirívó mértékben** – a tisztességes pénzkölcsönzés elveit és erkölcsi követelményeit meghaladóan - **meghaladta.**

A jegybanki alapkamat a **35,00 %-al** szemben 2002. évben **9,00-8.50 %**, 2014. évben **2,85-2,10 %**, 2017. évben **0,9 %** volt!

Nyilvánvaló, hogy a 2002-ben a **388 %-os** (közel 4 szerez) kamatkikötés, 2014-évben az **1166%-os** (több mint 10 szerez), míg 2017 évben a **3888 %-os** (közel 40 szerez) évi kamat – a jegybanki alapkamathoz képest is - tisztességtelen, uszorajjellegű volt.

Az alperesnek a felperes keresetével kapcsolatban előterjesztett érdemi ellenkérelmében foglalt, felhozott kifogásait – a Pp. 164. § (1) bekezdésében foglalt bizonyítatlanság megváltoztatására tekintettel – a Törvényszéknek biztosítani kellett volna azzal, hogy az első fokú ítéletet hatályon kívül helyezze, és az első fokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítsa. Az I-II. fokú bírósági eljárásban ugyanis az alperes nem kapott arra vonatkozó bírói indokolást, hogy az ellenkérelemben felhozott kifogások érdemben miért nem eredményezhették a kereset elutasítását. miért nem volt alapos a felperesnek az az érvelése, hogy az engedményezés érvényesen nem jött létre, így felperes az igényét a jogelőd követelések tekintetében megalapozottan nem érvényesíthette, miért nem volt alapos a felperesnek a szerződések tisztességtelen ÁSZF kikötése miatt kifogása, miért volt alaptalan a felperesnek a 35 %-os ügyleti és késedelmi kamattal kapcsolatos kifogása. Mivel erre nem került sor a polgári peres eljárásban, így a bírósági eljárás – alapvetően a Fővárosi Törvényszék jogerős ítéletére tekintettel - nem volt tisztességes.

A Fővárosi Törvényszék másodfokú eljárása e tekintetben sérti a felperesnek az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt érdemi és hatékony jogorvoslathoz való jogát.

c) A II. fokú bíróság elmulasztotta az eljárás időszerűségére vonatkozó követelmények betartását, így az ítélete sérti a *bírósági eljárás időszerűségéhez* való alapvető jogát.

Az első fokú bíróság az ítéletét 2018. április 17-én hozta meg, a felperes fellebbezése 2018. április 27-én terjesztette elő.

Ehhez képest a Fővárosi Törvényszék tárgyaláson kívül a II. fokú ítéletét 2018. november 30. napján hozta meg. Az ítélezési szünetnek a Pp. 105/A.§-ában foglalt 2018. július 16-tól augusztus 20-ig terjedő időtartama levonásával is a 2018. április 27-től július 15-ig eltelt 2,5 hónap és a 2018. augusztus 21-től november 30-ig eltelt több mint 3 hónap meghaladja a Pp. foglalt – a II. fokú bíróságra is irányadó – 4 hónapos időtartamot.

A II. fokú eljárás ezen okból sem volt tisztességes.

12) A jogerős ítélet Alaptörvény-ellenes azon okból is, mert nem azonosítható abból be az I. fokú ítélet felülbírálatának terjedelme, illetve az, hogy teljes megváltoztató rendelkezései az előterjesztett kereseti kérelmek mely részére vonatkoznak. A II. fokú bíróság ugyanis az ítéletében nem állapította meg, hogy a felperes fellebbezése az első fokú ítélet valamely részét nem érintené, ugyanakkor a felperes elutasított keresetének – valamennyi részére vonatkozóan – a megváltoztató ítélet mégsem nem terjed ki.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 3. P. 91.801/2017/10. sorszámú ítéletében – a keresetet elutasító – ítéletét a felperesnek az alábbi keresete [*ítélet indokolása 3. oldala*] tekintetében hozta meg: felperes kérte kötelezni az alperest

- 600.724,- Ft tőke,
- 16.020,- Ft díjhátralék,
- 130.785,- Ft ügyleti kamat;
- 25.075,- Ft késedelmi kamat,
- a tőke összege után 2010. augusztus 23. napjától a kifizetés napjáig számított 35 %-os késedelmi kamat; és

- perköltség megfizetésére.

A II. fokú bíróság az alperest a fentiekkel szemben - az alperes javára a perköltségre vonatkozó marasztaló rendelkezést mellőzve -:

- 772.604,- Ft tőke;
- 600.724,- Ft tőke után 2010. augusztus 23. napjától a kifizetés napjáig járó évi 35 %-os késedelmi kamat, és
- I-II. fokú perköltség 131.155,- Ft összegének megfizetésére kötelezte.

A fentiekből megállapítható, hogy a II. fokú bíróság a felperes keresete és fellebbezési kérelme hiányában emelte meg a tőkét, amely a kérelemhez kötöttség jogalapjára tekintettel tisztességtelen eljárást jelent az alperes számára.

A II. fokú ítélet indokolásából nem állapítható meg, hogy a felperes keresetében igényelt 600.724,- Ft tőke összeg, miként emelkedett 772.604,- Ft összegre, összesen a különbözetként jelentkező **171.880,- Ft-al**.

Ezenkívül pedig ez a 171.880,- Ft különbözet 2010. augusztus 23-tól szintén 35 %-os késedelmi kamat alá esik a jogerős ítélet által, amely abszurdum, mert ilyen keresetet felperes nem terjesztett elő.

Ez továbbá azzal a következménnyel is jár, hogy az alperesnek ezen többlet tőke után is – a perköltség alapba való beszámítása miatt – feltehetően a II. fokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a felperesnek perköltséget kell fizetni, míg egyébként a járulékok nem számítanak be a perköltség alapjába.

Tisztességtelen az eljárás és a másodfokú ítélet amiatt is, hogy a bíróság a keresetet elutasító rendelkezést nem hagyta helyben egy részében sem, holott **nem döntött a 16.020- Ft díjhátralék, a 130.785,- Ft ügyleti kamat, 25.075,- Ft késedelmi kamat alperes terhére történő marasztalásáról. Mindebből következően ebben a tekintetben az első fokú ítéletnek ebben a részében helybenhagyó döntést kellett volna hoznia.** Ennek elmulasztása sérti az alperes indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt a tisztességes és igazságos bírósági tárgyaláshoz való alapvető jogát, és az érdemi és hatékony jogorvoslathoz való jogát A II. fokú bíróság ugyanis csak „formálisan” bírálta felül az első fokú ítéletet, tartalmában a hozott döntést nem lehet hatékony jogorvoslatnak tekinteni.

Tisztességtelen a bíróság eljárása, mert a megváltoztatott és az alperest kötelező I-II. fokú perköltség tekintetében az I-II. fokú munkadíj tekintetében a számítást nem vezette le és nem hivatkozott jogszabályra. A hátralék-nyilvántartási díj perköltségként nem számolható el, mivel az a tőke járuléka. Az I. fokú eljárás perköltségének megállapításánál figyelembe kellett volna venni, hogy a felperes a közjegyzői eljárásban érvényesített keresetét megváltoztatta.

13) A II. fokú bíróság eljárása sérti az alperesnek az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésében foglalt a bírósági eljárásban a Alaptörvényben foglalt jogai bíróság által való védelméhez való jogát.

Alperes úgy véli, hogy a bíróságnak a kereset elbírálása során nemcsak a Pp. rendelkezéseit, mint törvényt kell betartania, hanem örködni kell a „Szabadság és felelősség” részben foglalt alapvető jogok védelméről, biztosítania kell ezen jogok érvényesülését a polgári perben. A

bíróságnak az eljárás során az Alaptörvény figyelembe vételével kell a jogszabályokat értelmeznie és a felek jogvitáiban a döntését meghoznia. Jelen perben a II. fokú bíróság részéről mindez nem történt meg.

Alperes álláspontja szerint a II. fokú bíróság nem bírálhatta felül az első fokú bíróság döntését – a keresetet elutasító döntése tekintetében - abban a kérdésben, hogy a felperes teljesítette-e a tényállás előterjesztési kötelezettségét és az első fokú bíróság felhívásának megfelelően a bizonyíték előterjesztési és bizonyítási kötelezettségét.

Alperes álláspontja szerint a II. fokú bíróság ebben az esetben alapjogi szempontból köteles hatályon kívül helyezni az első fokú bíróság ítéletét, hogy ne vonja el a döntési hatáskört érdemben az első fokú bíróságtól. A felperes által előterjesztett fellebbezésben foglalt eljárási kifogások a kereset tárgyában való érdemi döntést nem keletkeztethetett a II. fokú bíróságnál. Az alperes által az ellenkérelmében a kereset érdemi elutasítása tekintetében előterjesztett kifogásokat – éppen az erre tekintettel be nem nyújtott fellebbezés hiányában sem az I. fokú bíróság, sem a II. fokú bíróság nem bírálhatta el.

Az ügyben alapvető alkotmányossági kérdésként merül fel, hogy sérti-e a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapvető jogot és a hatékony jogorvoslathoz való jogot [XXVIII. cikk (1) bekezdés és (7) bekezdés] és a félnek a bíróságnak, mint az Állam szervének az alapjogok biztosítási kötelezettségéhez való jogát [I. cikk (1) bekezdés], ha a II. fokú bíróság az első fokú bíróság Pp. 164. § (1) bekezdésére alapított keresetet elutasító rendelkezés érdemben megváltoztatja. Átveheti-e a bizonyítékok mérlegelését a II. fokú bíróság úgy, hogy ezen döntés ellen nincs biztosítva jogorvoslati jog? Hozhat-e ilyen ítéletében a II. fokú bíróság olyan döntést, amely figyelmen kívül hagyja mind a tényállás megállapítása, mind pedig a jogalkalmazás tekintetében az alperes ellenkérelmében foglaltakat, amelyeknek az érdemi elbírálása és figyelembe vétele sem az első fokú eljárás, sem pedig a jogorvoslati eljárás során nem került sor [mert a bíróság a keresetet a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján utasította el, és az alperes erre tekintettel nem élt jogorvoslattal].

Alperes indítványozó véleménye szerint a kérdés alapjogi szempontból való megválasztása következik a felhívott fenti Alaptörvényben foglalt rendelkezésekből: a II. fokú bíróság nem veheti át az első fokú bíróság bírójának meggyőződését a kereset miként eldöntése tekintetében, és azt nem korrigálhatja; amennyiben nem ért azzal egyet: legfeljebb a megfelelő utasítás adással az általa jogellenesnek tartott döntést hatályon kívül helyezheti és az első fokú bíróságot új eljárásra utasíthatja.

Ez felel meg a tisztességes eljáráshoz szükséges valós tényállás megállapítási kötelezettségnek, a bíróságok önálló hatáskörének és függetlenségének, valamint a közvetlenség elvét jelentő felek tárgyalás tartásához való joga követelményének, továbbá az ítéletek indokolási kötelezettségének.

Mindez sem a felperesi kereset, sem pedig az alperesi ellenkérelem tekintetében a II. fokú bíróság előtt nem került sor.

14) A Fővárosi Törvényszék 48. Pf. 634.296/2018/5. sorszámú jogerős ítélete sérti az alperes indítványozónak az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való jogát.

A tulajdonhoz való sérelem abból ered, hogy a felperes követelése elévült, ugyanakkor ezt az alperesi kifogást a jogerős ítélet nem érintette, ebben a kérdésben az eljáró bíróságok tényállást nem állapítottak meg, a felekre kötelező döntést nem hoztak: az alperesnek az ellenkérelmében foglaltakkal a bíróságok nem foglalkoztak. Az elévültségre az alperes a perben hivatkozott, az eljáró bíróságok – különösen a II. fokú bíróság – azonban az elévülés kérdésével érdemben nem foglalkoztak, abban érdemi tárgyalást nem tartottak.

A tulajdonhoz való jog sérelmeként jelenik meg a kamatfizetési kötelezettség és annak horribilis nagyságú késedelmi kamattal való kielégítése, továbbá az alperes perköltség fizetési kötelezettsége.

A bíróságnak az elévült követelésre tekintettel a keresetet érdemben el kellett volna utasítania, mert az elévült követelés bíróság előtt nem érvényesíthető; nem lehetett volna alperest késedelmi kamat megfizetésére kötelezni a valóságos gazdasági életben fel nem merülhető kamatláb alkalmazásával.

Alperes úgy véli, hogy 2002-ben 9 %-os jegybanki alapkamathoz késedelmi kamathoz képest 2017-ben a 0,9 %-os jegybanki alapkamat olyan elmozdulás, hogy ehhez mérten a 35 %-os késedelmi kamat mérséklése szükséges még abban az esetben is, ha a bíróság a 35 %-os késedelmi kamatot a 9 %-os jegybanki alapkamathoz képest – valamilyen indokolható oknál fogva – nem tekinti tisztességtelennek vagy uzsorásnak. Azonban ilyen indokolás a bíróságok nem adtak elő. Ezzel szemben a bírósági ítéletben foglalt marasztalás a tulajdonhoz való jogát alperesnek sérti.

15) A jogerős ítélet sérti az emberi méltóságot, az alperes mindennapi életét. Egyrészt e körben alperes utal arra, hogy a bank 15 évig felperessel szemben az igényét nem érvényesítette, hanem 2002. óta a 35 %-os tisztességtelen kamat reményében várt, mivel vélhetően úgy gondolta, hogy ez egy „jó” befektetés lesz.

Aztán a per során a II. fokú bíróság is sértette alperes emberi méltóságát, mert nem vette figyelembe az első fokú bíróságnak a felperes bizonyítás teljesítésével és bizonyíték előterjesztési kötelezettségével kapcsolatos mulasztásának következtében, az ebből eredően keletkezett kereset elutasítását; pedig annak ellenére, hogy ezt a döntését az első fokú bíróság a közvetlenség elvével tartott tárgyalás útján hozta meg. A II. fokú bíróság az első fokú ítéletet tárgyalás tartása nélkül megváltoztatta és a keresetnek helyt adott. Ez a random, de nem gyors II. fokú eljárás és bírói határozat azt sugallja, hogy teljesen mindegy hogy a tények körében mi történt és mi a jog, és hogy a tényeket előterjesztette-e és a bizonyítást a felperes teljesítette-e: az alperes (ember) fizesse vissza azt a pénzt (tőkét) amit felvett, 35 %-os késedelmi kamattal. A II. fokú bíróság nem vette figyelembe a felperesi igény elbírálásánál az alperes személyét és a jogállami kereteket: nem az a kérdés, hogy alperes felvette-e a pénzt, és hogy visszafizette-e, illetve köteles-e visszafizetni a kölcsönt, díjakat és kamatokat, hanem a perben – törvény szerinti eljárásban - a felperesnek kell előadnia és bizonyítania a követelése keletkezését, fennállását és összegét, valamint hogy a felperesnek kell megjelölnie, hogy követelését mely jogszabályok, milyen rendelkezései támasztják alá. A II. fokú bíróságot különösebben nem „érdekelte” az alperes perbeli védekezése: felperes a követeléséhez miként jutott hozzá, és hogy az engedményezés jogszerűen történt-e a törvényi szabályok által, azaz valóban felperes érvényesíthette-e ezt a követelést, a 35 %-os késedelmi kamat – a magánszemélyek viszonyában – elfogadható-e vagy fennállnak a Ptk. 301. § (4) bekezdésében foglalt csökkentés lehetősége. És mi történt 2010. augusztus 28-án kézbesített bankkártya-hitelszerződés felmondásától a 2017-es igény-érvényesítésig? A II. fokú bíróság az elévülés kérdésével egyáltalában nem foglalkozott, e körben pl. azzal, hogy az elévülést 2014. november 30-ai hatályú – alperes által is vitatott - „engedményezés” az 2013. évi V. törvény mely rendelkezése alapján szakítja meg?

A perben észlelt eljárásból azt a következtetést lehet levonni, hogy az alperes emberi méltósága is sérült, mert az eljáró II. fokú bíróság az alperest „fizetési kötelezettként” kezelte, és nem egyenrangú félként, a követeléskezelővel azonosan. A II. fokú bíróság ugyanis nem vette figyelembe, hogy az első fokú bíróság 4-I. sorszámú végzésében foglalt felhívást a

követeléskezelő volt az, aki nem teljesítette a 2018. április 3-ai tárgyalásig. Az alperes terhére az első fokú – bizonyítékok hiányán – alapuló ítéletnek a megváltoztatása tárgyalás nélkül, sérti az alperes emberi méltóságát. A II. fokú bíróság tulajdonképpen semmibe vette az alperes, mint ember személyiségi összetevőjét jelentő vagyoni érdekét, tulajdonhoz való viszonyát.

Ezt igazolja az az indokolatlan „sietség”, hogy bár 15 év alatt a felperes és jogelődjei nem tartották szükségesnek az igény érvényesítést és a perindításra csak 2017-ben került sor, azonban a II. fokú bíróság az ügyben a végleges döntést – az első fokú bíróság meggyőződésének és döntési kompetenciájának kizárásával - magához vonta, és indítványozó véleménye szerint a tényállást tisztázása, a körülmények feltárása és igazságos ítélet meghozatala hiányában, a nélkül került sor – a kölcsön visszafizetésére, a kamatok és perköltség megfizetésére kötelező, alperest marasztaló – jogerős ítélet meghozatalára, hogy az ügyet az I. fokú bíróságnak - a Pp. 164. § (1) bekezdésének alkalmazását illetően elfoglalt eltérő álláspontja miatt – nem adta vissza a döntés meghozatalára.

Alperes úgy véli, hogy az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésében foglalt kötelezettségénél fogva a II. fokú bíróságnak az ítéletét olyan tartalommal kellett volna meghoznia, hogy alperes tisztességes tárgyaláshoz való alapjoga, a jogorvoslati joga, az emberi méltósághoz való joga és tulajdonhoz való joga ne szenvedjen sérelmet.

16) Mindezekre a ténybeli körülményekre és jogi indokokra tekintettel alperes indítványozó kéri a Fővárosi Törvényszék 48. Pf. 634.296/2018/5. sorszámú ítélete Alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.

Amennyiben Tisztelt Alkotmánybíróság úgy ítéli meg, hogy az Alaptörvény-ellenesség az első fokú ítélet érintése nélkül nem szüntethető meg, indítványozó kéri az első fokú ítélet Alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.

Indítványozó kéri, hogy Tisztelt Pesti Központi Kerületi Bíróság az Abtv. 53.§ (4) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasz elbírálásáig a jogerős határozatban foglalt döntés végrehajtását felfüggeszteni szíveskedjék.

Indítványozó kéri, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz elbírálásához a Pesti Központi Kerületi Bíróság 3. P. 91.801/2017. sz ügyében keletkezett iratokat - az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésére alapított indítvány elbírálása érdekében - beszerezni szíveskedjék.

Budapest, 2019. február 18.

Tisztelettel: a [REDACTED] indítványozó

képviselében, a Gremesperger Ügyvédi Iroda nevében:

dr. Gremesperger Gábor
irodavezető ügyvéd

Mellékelt iratok: (3 db)

- Ügyvédi meghatalmazás (I/1. irat)
- A Pesti Központi Kerületi Bíróság 3. P. 91.801/2017/10. sz. – keresetet elutasító - ítélete (I/2. irat)
- Fővárosi Törvényszék 2018. november 30-án kelt 48. Pf. 634.296/2018/5. sorszámú – megváltoztató - ítélete (I/3.)

